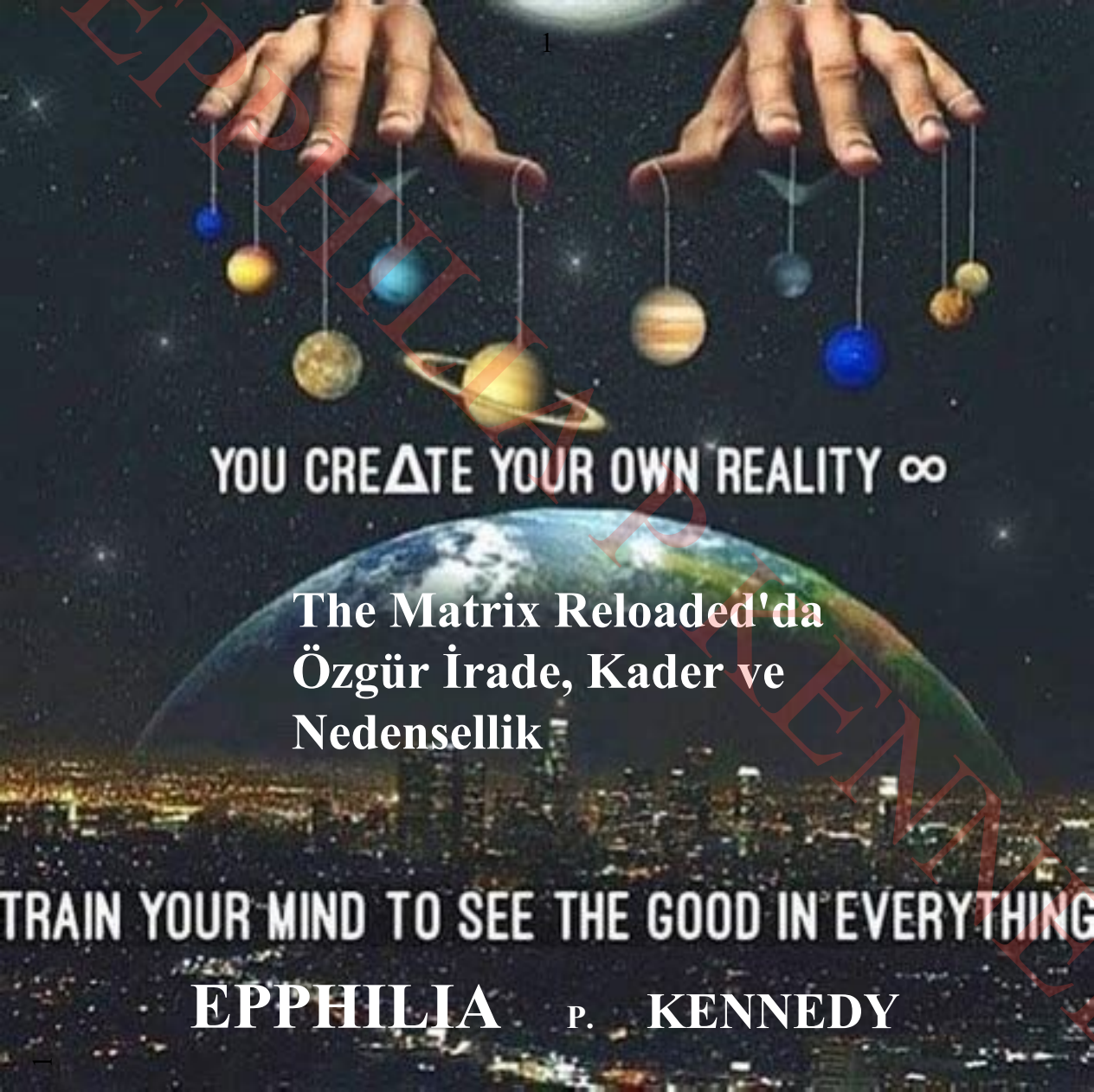

The Matrix Reloaded'da Özgür İrade, Kader ve Nedensellik

EPPHILIA P. KENNEDY

EPPHILIA KENNEDY

Matrix Reloaded, varoluşun temelini formüle edebilecek üç tema olan özgür iradeyi, kaderi ve nedenselliği araştırıyor.

Nedensellik, bir nedenin diğerinin etkisi olduğu bir olgudur. Bu aksiyom veya varsayım ortodoks fiziğin temelini oluşturur; eğer tüm nedenler biliniyorsa, teorik olarak tüm etkiler mutlak bir kesinlikle bilinebilir ve tahmin edilebilir. Nedensellik kendi kendine başlayamaz veya bitemez, çünkü tanım gereği, tamamen doğrusal bir sistemde1 her neden, kendisinden önceki bir diğerinin, sonsuza dek geçmişe uzanan bir "nedensel zincirin" sonucudur.

Gerçekte, nedensel bir zincir sonludur; seçimle başlar ve biter. Özgür irade tek gerçek nedendir; diğer her şey tamamen etkidir. Dolayısıyla özgür irade hem başlangıç hem de sondur; nedensellik sadece seçimden sonuç yaratarak özgür iradeyi hafifletir ve kolaylaştırır. Fizik açısından bakıldığında, belirsiz kuantum durumları bilincin dalga çöktürme yeteneği tarafından kesin hale getirildiğinde seçim ortaya çıkar.2 Doğrusal olmayan sistemler kuantum nedenlerini klasik etkilere çevirecek kadar hassastır, böylece bilincin makroskopik dünyaya uzanan lineer nedensel zincirleri başlatmasına izin verir.3

Birden fazla seçenek olmadan, sadece nedensellik vardır. Yalnızca bir seçenek veya bir etki algıladığınızda, bir başkası tarafından başlatılan nedensel bir zincirde pasif bir bağlantı haline gelirsiniz. Ne kadar çok bilgi ve anlayışa sahip olursanız, o kadar gerçek seçimler görürsünüz ve rolünüz sonuçtan ziyade neden olarak o kadar büyük olur. İnsanı nedenselliğin etkisi altına sokan bilgi eksikliğidir. Göremediğiniz şeyi değiştiremezsiniz, çünkü görmeden seçemezsiniz.

Kader, lineer zaman aleminizin dışında yapılan seçimlerin nedensel sonucudur. Kaderinizi görmediğiniz için, onu değiştiremezsiniz – ya da daha doğrusu, değiştiremezsiniz. Böylece hiper boyutlu bir kaynak tarafından başlatılan nedensellik zincirinde pasif bir halka olursunuz. Kader durumunda, bu kaynak Yüksek Benliğinizdir, son enkarnasyonunuzu gözden geçirmek ve bir başkasını planlamak için fiziksel ölümden sonra birleştiğiniz varlığınızın daha büyük bir veçhesidir. Bu planlama aşamasında, Yüksek Benlik ile birleşirken, yaklaşan enkarnasyonunuzu karakterize eden anahtar dersleri ve olayları seçersiniz. Bir kez enkarne olduktan sonra, bu dersleri öğrenmek için orijinal seçim zaten yapılmıştır. Kahin'in The Matrix Reloaded'da söylediği gibi, mesele neden yapıldığını anlamak ve bu nedenle kader olaylarının yol açtığı dersleri öğrenmektir.

Ancak özgür irade kadere tabi değildir; tam tersine, özgür irade, varoluşun önkoşulunun nihai koşuludur. Kader sadece düzenler, nedensellik ise yürütür. Özgür irade, uygulanmadığı zaman, kişinin kaderini bilmediği ve bu nedenle onu değiştirme seçeneği yapmadığı durumlarda olduğu gibi, ikincil görünür. Ancak kader biliniyorsa değiştirilebilir.

Bir oyundaki şeyler sadece oyun içinde gerçektir. Herhangi bir oyun gibi, gerçekliğimiz de vardır, çünkü karşılıklı etkileşimlerimizin doğasını tanımlamak için kurallar ve sınırlamalar belirleyerek onu bilinçli olarak yaratırız. Soyut terimlerle, sonsuzluğu bir kutuya yerleştiririz, böylece eski ayrılamazları, belirli kurallara uyan bireysel unsurlardan oluşan yapılandırılmış bir gerçekliğe ayırırız; Bildiğimiz şekliyle matematik, sonsuzluk üzerindeki rızaya dayalı kısıtlamalarımızı detaylandırır.4 Tüm matematiksel denklemler, özgür iradenin potansiyel etkisini temsil eden gizli bir değişken içerir. Kurallara uyulduğu durumlarda özgür irade olmadığından, bu değişken genellikle sessiz kalır. Bununla birlikte, oyundan veya programdan bir çıkışı, kuralları çiğnemek ve bir anomali haline gelmek için bir seçimi temsil eder.

Bir oyunun matematiği sadece oyun içinde doğru ve gerçek olduğu için, kurallarının tanımladığı seçimleri yapanlar, matematiği, bir etkinin nedenini bilenler tarafından öngörülebilir ve kolayca kontrol edilebilir hale gelir. Manipülatörlerin başkalarının belirli seçimleri görmesini ve dolayısıyla stratejik olarak inkar etmesini sağlayan bu bilgidir; seçim çokluğu reddedildiğinde, insanlar güce sahip olanlar tarafından başlatılan nedensel zincirin pasif unsurları haline gelirler. Görmediğiniz şey sizi nedensellik yoluyla kontrol eder.

PUBLIC DOMAIN

Oyun tarafından verilenlerin ötesinde bir seçim yapmak için, özellikle lineer zaman tarafından yönetilen fiziksel enkarnasyon oyunu, kişinin sınırlarının ötesindeki bir şeyle bağlantısı olmalıdır. Bu bağlantı, doğrusal olmayan değişkenlerin kişinin davranışının denklemine girmesine izin verir. Tahmin edilemeyen şey kontrol edilemez; "Öngörülebilir olmak, avlanmaktır."

Böyle bir bağlantının örnekleri, Yüksek Benliğimizden kaynaklananlar olan daha yüksek bilgi ve daha yüksek duyguları içerir. Daha yüksek bilgi, kişinin aşkın seçimleri görmesine izin verirken, daha yüksek duygu, kişinin olası varlığını sezgisel olarak hissetmesine yardımcı olur. Bu arada, bunların her ikisi de kişinin Yüksek Benlik ile olan bağlantısından, kaderi düzenleyen aynı veçheden kaynaklanır. Aynı kaynağı paylaştıkları için, kader genellikle daha yüksek bilgi ve daha yüksek duygu ile ilişkilendirilir. Nadir durumlarda, imkansız veya imkansız olanı başarırız çünkü onları yapmak kaderimizdi, çünkü oyunun kurallarından bağımsız olmaları gerektiğini biliyorduk ve hissettik.

İmkansızı denemeyi seçmek iki süreçten kaynaklanır: neyin olmaması gerektiğinin rasyonel olarak bilinmesi ve bunun yerine ne olabileceğini başarma riskini göze almak için irrasyonel duygusal dürtü.

Neo'nun imkansız ihtimallere rağmen Üçlü Birlik'i kurtarmak için yaptığı kader seçimi bunu mükemmel bir şekilde göstermektedir: 1) Sağdaki kapıyı seçmenin garantili bir şekilde hayatta kalmaya devam etmesine ancak insanlığın köleleştirilmesine yol açacağını rasyonel olarak biliyordu, seleflerinin aptalca yaptığı ve kaçınılması gerektiğini bildiği bir seçim ve 2) Üçlü Birlik'e olan sevgisinden dolayı her şeyi riske atmak ve soldaki kapıyı seçmek için mantıksız bir zorlama hissetti, "onu sınırsız olasılıklara açan" ve Mimar'ın tüm hesapsal mükemmelliğiyle tahmin edemediği şeyi yapmasına izin veren bir duygu.

Mimar, tümdengelimli akıl yürütmenin sınırlarını ve yanlışlıklarını gösteren bir karakterdir. Tümdengelimli akıl yürütme, temel aksiyomlarla başlar ve nihayetinde varsayılan şeyden ne olduğunu bilmeye çalışarak onlardan sonuçlar çıkarır. Sorun şu ki, bu varsayımlar oyunun içinde kök salmıştır, bu nedenle oyun dışındaki olasılıkların kesintisine izin vermezler.

Buna karşılık, çelişki yoluyla akıl yürütme daha üstündür, çünkü neyin olmadığını görmek, ne olduğunu doğru bir şekilde bilmekten daha kolaydır. Bir oyundaki seçimler uygulanabilir olasılıklar olarak ortadan kaldırıldığında, sonlu matematik hiçbirinin kalmadığını ilan eder; ama her şeyin mümkün olduğu sonsuz bir evrende, oyunun dışındaki seçimler kalmalıdır. Her duvarın en az iki yüzü vardır; bir alanı bitiren şey diğerini başlatır.

Hakikat içsel olarak tutarlıdır, yani kendisiyle çelişmez, bu nedenle tümdengelimli akıl yürütme, yanlış varsayımlarla başladığında gerçeği yanlışlıkla sonuçlarından çıkarabilirken, çelişki yoluyla akıl yürütme, gerçeği her zaman çelişkisiz olasılıklar kümesi arasında bir seçenek olarak bırakır. Bizi bu olasılıkları keşfetmeye çağıran inanç, umut ve sevginin irrasyonel dürtüleridir.

Yalnızca akla dayalı bir seçim yaparsak, hesaplamalar bunun en olumlu sonuçla gidilecek en az riskli yol olduğunu gösterdiği için, oyunun içinde sıkışıp kalacağız çünkü oyunun kuralları tarafından tanımlananların ötesindeki tüm olasılıkları otomatik olarak reddediyoruz. Sanrısal mimikler gibi, kendi sınırlarımızı tahmin eder, taklit eder ve böylece somutlaştırırız. Bu, oyun içinde ilerlemek istiyorsa iyi çalışır, ancak ortogonal bir şekilde gelişmek veya genişlemek için daha fazlasına ihtiyaç vardır.5 Gerçek sınırlar test edilmelidir, tezahür ettirilmemelidir, ancak zayıflar asla bu riski almaya istekli değildir. Ama risk nedir?

Risk, başarısızlık şansıdır, bir sınırla karşılaşma şansıdır. Bu göreceli bir miktardır, çünkü kişinin hangi hedeflere ulaşmaya çalıştığına, hangi sınırların test edildiğine ve başarısızlığın bir olasılık olup olmadığına bağlıdır. Bazıları sadece sosyal ilgi, adrenalin patlaması veya profesyonel terfi gibi sıradan ödüller almak için sıradan riskler alır - oyun veya program nedeniyle verilen ödüller. Cesur risk alanlar gibi görünseler de, bu bireyler oyuna rağmen verilen ödülleri, aslında elde etmeye değer ödüller sunan gerçek risklerle karşı karşıya kaldıklarında titriyorlar.

ERTUĞRUL KENDİR

Sıradan riskler dikkat dağıtıcı unsurlardır, değerli riskler ise ruh için öğrenme dersleri ve genişleme sunar. Kişinin ruhu ve öğrenilen derslerin envanteri, fiziksel ölümden sürekli olarak kurtulan tek şeydir, bu nedenle hangi risklerin alınmaya değer olduğuna öncelik vermek önemlidir.

İronik olarak, oyunun sınırlarını test eden riskler, kaderin etkisiyle tamponlanır, bu nedenle hepsinden daha az riskli olma eğilimindedirler. Oyunun sınırlarını test etmek, geçmiş hakkındaki bilgimize, şimdiki zamanın nesnel farkındalığına ve geleceğe olan inancımıza dayanarak seçimler yapmak kaderimizdir. Bu fiziksel gerçekliğe, sonunda onu nasıl aşacağımızı öğrenmek, kader derslerini öğrenmek için özgür irademizi uygulayarak risk almak için girdik. Uygun bağlama yerleştirildiğinde, bu tür risklerin başarısızlık şansı yoktur, çünkü tüm yollar potansiyel olarak gerekli dersleri sağlar; Seçilen bazı yollarda, kolay yoldan, diğerlerini zor yoldan öğrenebiliriz, ancak her iki durumda da aynı dersler nihayetinde öğrenilir; bu sadece bir zaman meselesidir.

Başarısızlık bir seçenek olmasa da, kişi öğrenmeyi seçmeyi reddettiğinde durgunluk yine de mümkündür; Programın geçici dikkat dağıtıcı unsurlarıyla meşgul olanlar, sonlu yaşamlarını boşa harcıyorlar. Onları hipnotik translarından sarsmak için kullanılan deneyimlerle karşılaşırlar, ancak onları görmezden gelmeyi seçerler ve bu nedenle aynı hataları gereksiz yere tekrarlarlar. Mimarın dediği gibi, onlara programı reddetme seçeneği verilir, ancak kabul etmeyi seçmeye devam ederler.

Kaderin etkisi nedeniyle, programın en tehlikeli gördüğü riskler aslında hepsinin en güvenli riskleridir. Sadece programın kendisi için tehlikelidirler, çünkü bu tür riskler bireylerin kontrolünden kaçmasına izin verir. Örneğin, halk eğitimi kurumu, okulu bırakmayı başarılı bir kariyer isteyen herkes için en tehlikeli risk olarak görür ve yine de en başarılı kariyerlere sahip olanlar genellikle bu kurala uymayanlardır.

Özgürlüğü güvenlik için takas edenler köleleştirilir; program tarafından tanımlanan güvenlik fikriyle satılırlar, kontrolü sürdürmek için tasarlanmış bir tanım. Gerçek seçimler yapma ve dolayısıyla risk alma zorunluluğundan kaçınmak için, birçoğu özgür iradesini vekil bir "seçiciye" verir, böylece "seçici" tarafından başlatılan nedensel bir zincirin pasif bir halkası haline gelir. Bir nedensel zincir kesin matematik tarafından yönetilir: "y" yi etkilemek için "x" yapılır; Sonuç kesin olduğunda herhangi bir risk söz konusu değildir, bu nedenle güvenlik yanılsaması. Özgür iradeden vazgeçmek, nedensel bir zincire katılmanın ön koşulu olduğundan, ortaya çıkan güvenliğin bedeli köleliktir.

Gerçek güvenlik, kader dersleri veren değerli riskler almakta bulunur. Kader, bu tür riskleri alma çabalarımızı tamamen destekler, çünkü biz tam da bu amaç için enkarne olduk. Program nedensellik yoluyla "güvenliği" sağlarken, kader eşzamanlılık yoluyla güvenliği sağlar. Birincisi illüzyon, ikincisi ise somuttur.

Eşzamanlılık normalde anlamlı bir tesadüf olarak tanımlanır, ancak tanımı genişletilebilir. Daha genel olarak, eşzamanlılık, programın dışından kaynaklanan bir nedensellik zincirinden kaynaklanır. Program, zincirin nerede başladığını, orijinal nedenin nerede bulunduğunu göremediğinden, fenomeni acausal olarak kabul eder. Kader bağlamında, eşzamanlılık, lineer zaman ve uzay programının dışında bulunan nedensel bir zincirdir, yani "fiziksel gerçeklik".

Eşzamanlılıklar, zaman çizgisine anında eklenen, geçmiş, şimdiki zaman ve geleceği kapsayan neden-sonuç paketlerinin bütünüdür. Her eşzamanlılık belirli bir neden-sonuç dizisi içerdiğinden, eşzamanlılığın sıradan nedenlerin sıradan bir ürünü olduğunu iddia ederek fenomeni sadece tesadüf olarak rasyonelleştirmek kolay olabilir. Ancak bu mantıksal yanılgı, eşzamanlılığın ve onun tüm nedensel bileşenlerinin zaman çizgisine bir bütün olarak yerleştirildiği gerçeğinden kaynaklanan eşzamanlılığın ardındaki saf imkansızlığı ve anlamı açıklayamaz.

Birçok kişi geleceğin özgür irade nedeniyle değişken olduğunu düşünüyor; Bir sonraki hamlemizi seçene kadar gelecek açık kalır. Tek bir özgür irade uygulamasıyla, olası geleceklerin dağılımı, bazıları önlenirken diğerleri yaratıldığı için değişir. Ancak çoğu kişinin fark etmediği şey, özgür iradenin sadece geleceği etkilemediği, aynı zamanda geçmişi ve bugünü de değiştirebileceğidir. Örneğin, şu anda verdiğiniz bir karara doğrudan yanıt olarak bir eşzamanlılık yaratılabilir, ancak eşzamanlılığın izini sürmek, dün başlamış olabilecek bir dizi neden-sonucun doruk noktası olduğunu ortaya çıkarır. Mevcut seçiminizi yapmadan önce, dün farklı olabilirdi.

ÖRNEK OLARAK SUNULMUŞTUR

Bildiğimiz şekliyle lineer zaman illüzyondur. Beynimizin ve çevremizin hafıza fonksiyonunda kaydedilen olayların nihai versiyonudur. Gerçek zaman değişken ve seçicidir, yani baştan sona nedensel zincirler özgür iradenin emriyle anında yerleştirilebilir ve çıkarılabilir. Süreklilik yanılsamasını yaratan, olayların "son" dizisinin kümülatif kaydıdır. Doğrusal bir nedensel zincirin elemanları arasındaki zaman aralıkları hayalidir; ilk domino taşı itildiğinde, sonuncusu çoktan düşmüş olabilir. Zaman sadece özgür irade seçimleriyle sınırlanan aralıklarda artar.

Şu anda okuduğunuz şey, tamamlanma noktasına kadar düzenleme özgürlüğüne sahip olduğum bir makalenin nihai versiyonudur. Bu cümle ile bir sonraki cümle arasında, durup makalenin önceki bölümlerini gözden geçirmeyi, muhtemelen tüm paragrafları eklemeyi veya silmeyi seçebilirim, ancak nasıl bilebilirsiniz? Gördüğünüz tek şey, onu oluşturmada yer alan gerçek dizinin kaydı olmayan nihai üründür. Eğer bunu anlarsanız, o zaman lineer zamanın yanıltıcı doğasını anlayabilirsiniz.

Şimdi, geçmiş ve gelecek arasında bir dayanak noktasıdır; dayanak noktasındaki bir değişim her ikisini de etkileyecektir. Özgür irademizi nasıl uyguladığımızın şimdi zaman çizgisinde her iki yöne de yayılabilecek sonuçları vardır. Etkiler nedenin seçimine bağlıdır ve program tarafından beyni yıkanan bireyler yalnızca kesinlikle gelecekteki etkilere neden olan seçimleri, sonuçları doğrusal zaman yanılsamasını ve nedenselliğin sahte üstünlüğünü güçlendiren seçimleri görürler.

Tüm zaman çizelgesini etkileyen seçimler yapmak, programın ötesindeki bağlantıları, yukarıda belirtilen değerli riskleri içeren seçimleri gerektirir. Bunlar, programın seçeneklerinin geçersiz olduğuna dair rasyonel bilgiye ve daha büyük olasılıkların var olması gerektiğine dair "irrasyonel" umuda dayanan aşkın seçimlerdir. Kader seçimleri doğru görünen seçimlerdir çünkü kendilerini doğru hissederler ve onlarda açıkça yanlış bir şey yoktur. Bunlar sınırlar yüzünden yapılan seçimler değil, onlara rağmen yapılan seçimlerdir. Bunlar programa itaat eden seçimler değil, sınırsız olasılıklara açık seçimlerdir.

Bu nedenle, programa itaat edenler nedenselliğin avı olurken, onu aşmayı seçenler eşzamanlılık tarafından desteklenir. Eşzamanlılığın nedensel fenomeni, programın bireylerin kaderlerini yerine getirmeyi seçmelerini önlemede asla başarılı olmamasını sağlar. Yüksek Benlik, bu tamamlanmayı tehlikeye atan herhangi bir eylemi, yasayı veya sınırı geçersiz kılabilir, çünkü program asla fiziksel enkarne olanların ruhsal evrimine dolaylı olarak yardımcı olmak ve hızlandırmak olan amacını zayıflatmaz. Sonuç olarak, kader riski alanların onları yakalamak için güvenlik ağları aramalarına gerek yoktur, çünkü bu gibi durumlarda başarısızlık asla mümkün değildir. Gerekli olan tek şey, hangi seçimlerden kaçınılacağının bilgisi ve programın sınırlarını aşma arzusudur. Hayat daha sonra eşzamanlı olarak yerine oturur.

Özgür irade tek evrensel sabittir – gerisi nedenselliktir. Kader basitçe, realitenin daha yüksek bir seviyesinde zaten yapılmış seçimler tarafından başlatılan, lineer zamanın sınırlarının ötesinde ortaya çıkan bir nedensellik türüdür. Morpheus'un dediği gibi, "Her şey seçimle başlar."

ERİŞİLEBİLİR KENNEDY

Notlar:

EPPHILIA P. KENNEDY

1 Lineer sistemler davranışlarında basittir. Çıkış, girişle doğrudan ilişkilidir. Bir sistemin girdileri ve sistemin bunları işlediği kurallar biliniyorsa, çıktı bilinebilir. Nasıl işledikleri veya onlarla ilişkili herhangi bir tuhaflık ve öngörülemezlik hakkında hiçbir gizem yoktur.

2 Kuantum mekaniğine göre, her şey dalgalardan oluşur. Parçacıklar aslında olası varoluş durumları arasında yayılmış dalgalardır. Sadece bir parçacığı ölçtüğümüzde veya gözlemlediğimizde, dalgası tek bir olasılığa ve gözlemlenebilir bir tezahüre "çöker". Gerçekte, biz sadece olasılık dalgasının bir dilimine uyumlanıyoruz, onun bir tezahürünü deneyimlemeyi seçiyoruz. Bir dalganın hangi duruma çöktüğü kuantum mekaniği tarafından tamamen tahmin edilemez, çünkü matematik özgür iradenin etkisini tahmin edemez. Eğer bir şey öngörülebilir ise, o zaman tahmin edilenden başka bir şey olma seçeneği yoktur ve bu nedenle özgür iradesi yoktur.

3 Doğrusal olmayan sistemler, çıktının girdiye basit veya doğrudan bir şekilde karşılık gelmesi gerekmeyen sistemlerdir. Genellikle, çıktının bir kısmının girişe beslendiği ve yükseltici döngüler oluşturduğu geri bildirim vardır. Kaos teorisine göre, en küçük tetikleyiciler, bu güçlendirici özellik nedeniyle en büyük etkilere sahip olabilir. İyi bilinen bir örnek, kelebek kadar küçük bir şeyin, atmosferin hassas doğası nedeniyle bir kasırga oluşumunu tetikleyebileceği kelebek etkisidir. En küçük tetikleyici ne kadar küçük olabilir? Bazı durumlarda, tek bir kuantum süreci kadar küçük olabilir. Parçacığın dalgasının bir duruma mı yoksa diğerine mi çöktüğü, doğrusal olmayan sistem tarafından büyük ve gözlemlenebilir bir çıktıya karşılık gelen şekilde büyütülür. Bir dalga fonksiyonunun çöküşüne bilinç tarafından karar verildiği için, doğrusal olmayan sistemler bilincin gözlemlenebilir fiziksel dünyayı etkileyebileceği bir araçtır. Beyinlerimiz böyle bir sistemin örneğidir; Bir nöronun ateşlenip ateşlenmemesi, nihayetinde ruhun belirli bir düşünceyi düşünmek için verdiği kararlara bağlı olabilir.

4 Kuantum mekaniğine göre, her şey dalgalardan oluşur. Farklı dalgaları farklı oranlarda birleştirmek, farklı nesne türleri oluşturur. Boş uzayda var olan bir dalga (herhangi bir dış alanın veya kuvvetin etkisinden arındırılmış olan) nicelleştirilmez, yani belirli sınırlı değerleri üstlenmez. Böyle bir amorf dalga sonsuz olası değerlerden oluşur. Ancak dalga "potansiyel kuyu" adı verilen bir kutuya yerleştirildiğinde, belirli frekanslar ve olasılıklar kesilir. Dalga daha sonra ayrı sayıda olası değer varsayar, böylece kesin ve ayırt edilebilir bir nesne oluşturur. Yani "sonsuzluğu bir kutuya koymak", mümkün olana kısıtlamalar getirerek gerçekliğimizi yaratmak anlamına gelir. Sadece istediğini bırakmak için taşı parçalayarak bir mermer bloktan bir heykel oluşturmak ya da oyunda neye izin verilmediğini belirleyen kurallar koyarak bir masa oyunu oluşturmak gibidir. Bu kurallar matematiksel denklemlerle tanımlanabilir, ancak bu tür kurallar nihayetinde bizim tarafımızdan kabul edildiğinden veya yaratıldığından, nasıl yapılacağını biliyorsak onları kırmakta özgürüz. Bu nedenle, tüm matematiksel denklemler asla mutlak değildir; Fikir birliğine dayalı kurallara dayandıkları için, bu tür denklemlerin istisnaları vardır.

5 "Ortogonal", "dik açılarda" anlamına gelir. Ortogonal genişleme, eski varoluş biçimine dik bir şekilde genişlemek anlamına gelir. Sadece eskinin bir devamı veya rekombinasyonu değil, aynı zamanda işleri yapmanın tamamen yeni bir yolu olan temel bir hareketi ifade eder.

EPPHILIA P/ KENNEDY

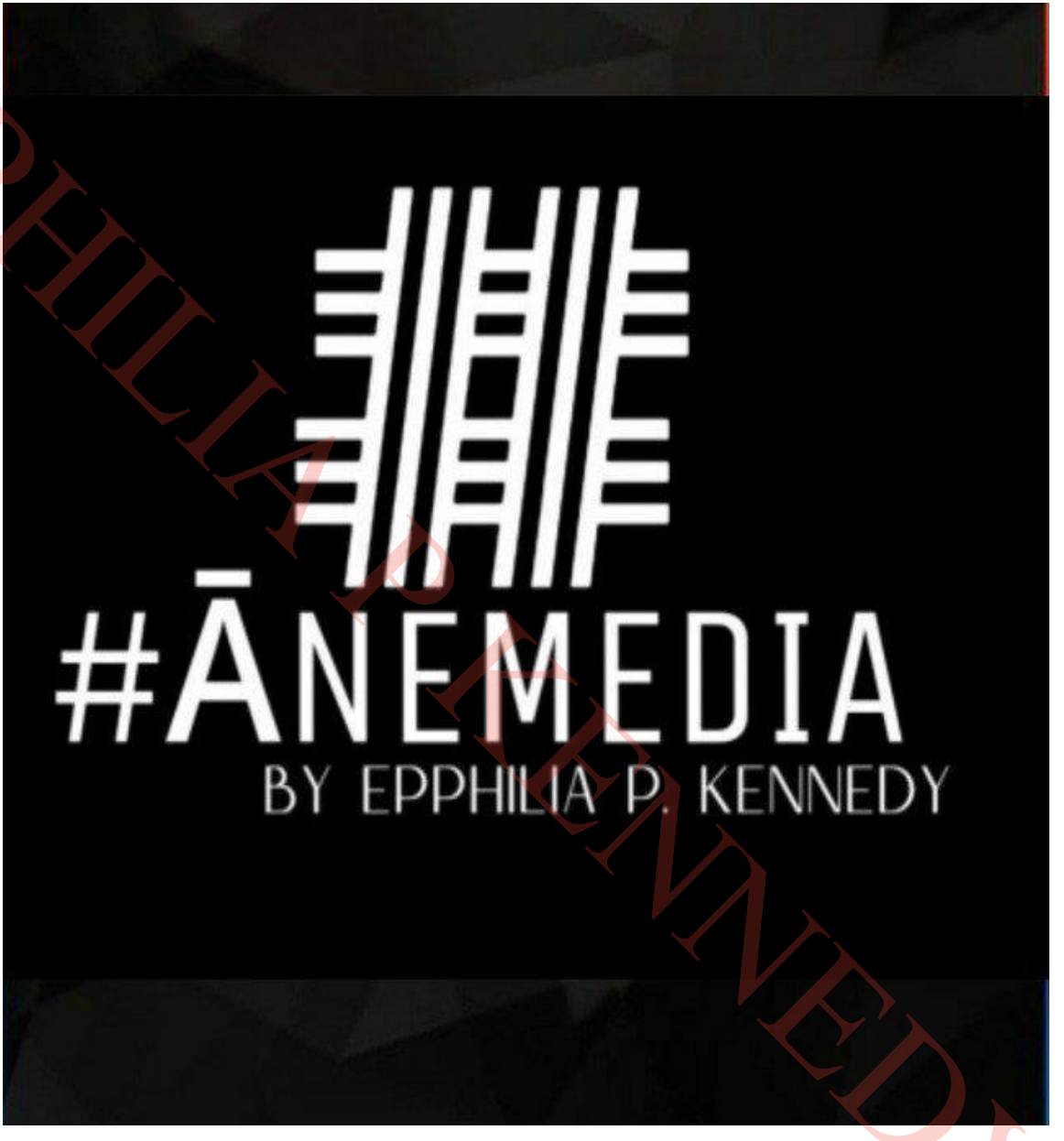

EPPHILIA P. KENNEDY